

Sygn. akt D/OSD/8/2012

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]
z dnia [REDACTED]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED]
w składzie:

- Eliza Nahajowska – Przewodniczący
- Jerzy Rawski – Sędzia
- Patrycja Szalkiewicz – Sędzia sprawozdawca

[REDACTED]

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: [REDACTED]

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach [REDACTED]
[REDACTED] r. sprawy przeciwko radcy prawnemu [REDACTED]
wpisanemu na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie,
pod numerem [REDACTED] obwinionemu o to, że:

w okresie od końca [REDACTED] r. do dnia [REDACTED] w [REDACTED] jako były pełnomocnik
z wyboru [REDACTED] nie poinformował nowego pełnomocnika swojego klienta o
okoliczności mającej istotne znaczenie dla oceny dopuszczalności wniesienia skargi o
wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu [REDACTED] w
[REDACTED] z dnia [REDACTED] (sygn. akt [REDACTED] z dnia [REDACTED], w sprawie z powództwa [REDACTED]
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w [REDACTED] przeciwko [REDACTED] o
zapłatę, co skutkowało wniesieniem przez nowego pełnomocnika skargi o wznowienie
postępowania z uchybieniem terminu z art. 407 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, czym
naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością
wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego i etyczny obowiązek
wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą
starannością,

**tj. o czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z
dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy
Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/2010 VIII Prezydium Krajowej Rady
Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki
Radcy Prawnego.**

o r z e k a:

- I. uznać Obwinionego radcę prawnego [REDACTED] **za winnego** popełnienia
przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o wszczęcie postępowania
dyscyplinarnego, tj. **czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64
ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1
Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/2010 VIII
Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia
tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i wymierza za ten czyn karę
upomnienia;**

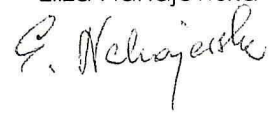

II. kosztami postępowania w kwocie [redacted] (słownie: [redacted])
[redacted] na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted] - Sąd obciąża
radcę prawnego [redacted]

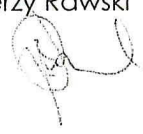
Patrycja Szalkiewicz

Eliza Nahajowska

Jerzy Rawski

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia [REDAKTED] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTED] zarzucając, że w okresie od końca [REDAKTED] do dnia [REDAKTED] w [REDAKTED], jako były pełnomocnik z wyboru [REDAKTED] nie poinformował nowego pełnomocnika swojego klienta, o okoliczności mającej istotne znaczenie dla oceny dopuszczalności wniesienia skargi o wznowienie postępowania, zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu [REDAKTED] w [REDAKTED] z dnia [REDAKTED] (sygn. akt [REDAKTED]), w sprawie z powództwa [REDAKTED] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w [REDAKTED] przeciwko [REDAKTED] o zapłatę, co skutkowało wniesieniem przez nowego pełnomocnika skargi o wznowienie postępowania z uchybieniem terminu z art. 407 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, czym naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego i etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należyłą starannością, tj. popełnienie czynu z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/2010 VIII Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, iż w sytuacji, w której już po upływie terminu do wniesienia skargi, zgłosił się do niego nowy pełnomocnik [REDAKTED] w celu przejęcia jego spraw, [REDAKTED] miał obowiązek poinformować nowego pełnomocnika o wszelkich istotnych okolicznościach sprawy, w tym zwłaszcza o kwestii terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, tak, aby nowy pełnomocnik rozważając wniesienie skargi wiedział, czy termin ten może być dochowany. Powyższego [REDAKTED] nie uczynił ani w bezpośredniej rozmowie z adwokatem [REDAKTED] ani też pośrednio, poprzez przekazanie dokumentów, z których wynikałoby, że w [REDAKTED] doszło do zapoznania się z aktami postępowania egzekucyjnego, w tym z wyrokiem [REDAKTED]. Okoliczność ta nie wynikała również z projektu skargi o wznowienie postępowania przygotowanej w kancelarii [REDAKTED] i przekazanej następnie [REDAKTED] w którym data powzięcia przez stronę wiadomości o zapadłym w dniu [REDAKTED] wyroku, nie była wskazana.

Przesłuchany bezpośrednio po ogłoszeniu zarzutu radca prawny [REDAKTED] oświadczył, że nie przyznaje się do popełnienia zarzuconego mu czynu oraz skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania. W trakcie czynności końcowego zaznajomienia z materiałami dochodzenia w dniu [REDAKTED] obwiniony podtrzymał, iż nie przyznaje się do popełnienia zarzuconego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia. Radca prawny [REDAKTED] wskazał, że po zapoznaniu się w dniu [REDAKTED] r. z aktami sprawy w Sądzie [REDAKTED] poinformował [REDAKTED] o podstawach do wniesienia skargi o wznowienie postępowania oraz o obowiązującym 3-miesięcznym terminie do wniesienia skargi, liczonym od dnia [REDAKTED] r. Obwiniony wyjaśnił, że pod koniec [REDAKTED] r. został przygotowany projekt skargi o wznowienie postępowania, jednak przed upływem wskazanego [REDAKTED] terminu do wniesienia skargi, nie uiszczył on opłaty sądowej ani opłaty skarbowej oraz nie udzielił pełnomocnictwa. Nadto radca prawny [REDAKTED] wyjaśnił, że wizyta [REDAKTED] do której doszło pod koniec czerwca albo na początku [REDAKTED] r., była niezapowiedziana, więc w żaden sposób nie przygotowywał się do rozmowy, a w jej trakcie przedstawił nowemu pełnomocnikowi tylko ogólne informacje na temat szeregu spraw [REDAKTED]. Obwiniony wyjaśnił, że początkowo wśród dokumentów przygotowanych do przekazania nie było projektu skargi o wznowienie postępowania, jednak ostatecznie projekt ten

został przekazany [REDAKTOR]. Według obwinionego w treści projektu skargi przedstawiono kwestię zachowania terminu do wniesienia skargi, liczonego od dnia [REDAKTOR] r. Ponadto obwiniony wyjaśnił, że po przekazaniu akt [REDAKTOR] nie był proszony o jakiegokolwiek dalsze konsultacje oraz że nie miał informacji od [REDAKTOR] odnośnie zamiaru złożenia skargi o wznowienie, co umożliwiłoby mu ewentualne wyrażenie zdania odnośnie upływu terminu. Radca prawny [REDAKTOR] stwierdził również, że po zapoznaniu się w toku dochodzenia dyscyplinarnego z ostatecznie złożoną skargą o wznowienie postępowania zauważa, że szereg okoliczności w niej podniesionych nie było mu znanych, co prowadzi do wniosku, że [REDAKTOR] musieli współpracować przy przygotowywaniu skargi, a zatem [REDAKTOR] miał również możliwość przekazania nowemu pełnomocnikowi wiedzy na temat wymaganego terminu złożenia skargi. Według [REDAKTOR] pokrzywdzony, będąc osobą doświadczoną w zakresie spraw sądowych, prowadzącą przedsiębiorstwo znacznych rozmiarów, posiadał jednoznaczną wiedzę odnośnie dnia upływu terminu do wniesienia skargi, a w dniu przekazania akt sprawy nowemu pełnomocnikowi termin do wniesienia skargi już upłynął, czego [REDAKTOR] musiał mieć świadomość. Obwiniony [REDAKTOR] wyjaśnił również, że kontakt z [REDAKTOR] był z reguły telefoniczny lub mailowy z tego powodu, że [REDAKTOR] prowadzi interesy [REDAKTOR], mieszka w [REDAKTOR] działalność prowadzi w [REDAKTOR], a bywa też w [REDAKTOR]. Obwiniony wskazał, że mówiąc o kontakcie telefonicznym ma na myśli także, a może przede wszystkim, kontakt sms-owy, co związane było z bardzo ściśle ustalonym harmonogramem spotkań [REDAKTOR] który informował go o konkretnych godzinach w których jest w stanie odebrać telefon, a w pozostałym czasie oczekiwał e-maili lub sms-ów.

Dowód: - wyjaśnienia obwinionego (k. 144-147, k. 220-222).

Przesłuchany w toku rozprawy radca prawny [REDAKTOR] również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, które zasadniczo są tożsame z wyjaśnieniami złożonymi przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego. Obwiniony podniósł, iż ewentualne naruszenie przez niego starannego działania może być oceniane jedynie na podstawie ogólnych norm staranności zawodowej, a do takiego naruszenia w jego ocenie nie doszło, bowiem działał maksymalnie starannie tj. pozostawał w stałym kontakcie z klientem, relacjonując mu ustalenia co do faktów i co do oceny prawnej oraz pomimo nie potwierdzenia zlecenia w formie pisemnej przez klienta przygotował projekt skargi o wznowienie postępowania, który przedstawił i omówił wraz z klientem, poprzez swoich współpracowników. Radca prawny [REDAKTOR] podał, iż wskazał klientowi prawidłowo termin na wniesienie skargi o wznowienie postępowania oraz wskazał klientowi termin, sposób i wysokość opłaty sądowej jaką klient powinien uiścić przy wniesieniu tej skargi. Nadto obwiniony wyjaśnił, iż w projekcie skargi nie była wskazana data, od której należy liczyć termin do jej wniesienia, wobec czego nie wprowadził nowego pełnomocnika pokrzywdzonego w błąd co do terminu określonego na wniesienie skargi. Nigdy po tym spotkaniu nowy pełnomocnik [REDAKTOR] nie kontaktował się z obwinionym i nie prosił o dodatkowe informacje czy wyjaśnienia. Obwiniony podtrzymał swoje stanowisko, iż dochował należytej staranności w postępowaniu i nie przyznaje się do zarzucanego mu przewinienia. Nadto podkreślił, iż nigdy nie zostało mu udzielone pełnomocnictwo do prowadzenia i wniesienia skargi o wznowienie postępowania przez [REDAKTOR] i że nie był umocowany przez pokrzywdzonego do prowadzenia tej sprawy.

Po odczytaniu wyjaśnień z dochodzenia, obwiniony sprostował, że po zapoznaniu się z treścią zeznań świadków, nie ma pewności czy w projekcie skargi, który z jego kancelarii został przekazany [REDAKTOR] była podana data, od której należało obliczać termin na wniesienie tej skargi. W ocenie obwinionego mogły zaistnieć tylko dwa przypadki, tj. albo w treści projektu skargi nie było w ogóle daty od której należy liczyć termin na jej wniesienia albo była to prawidłowa data tj. [REDAKTOR]. Radca prawny [REDAKTOR] na pytanie dlaczego przedmiotem rozmowy z [REDAKTOR] był projekt skargi o wznowienie postępowania,

pomimo tego, że termin na jej wniesienie już minął, wyjaśnił, że nie miał wówczas świadomości, że termin ten upłynął. Nadto obwiniony nie potrafił określić, kiedy dowiedział się o upływie terminu na wniesienie skargi oraz o tym że [redacted] nie uiszczył opłat.

Radca prawny [redacted] również podał, iż wie tylko z akt niniejszej sprawy, że ktoś z kancelarii [redacted] kontaktował się telefonicznie z pracownikiem jego kancelarii, ale z kim dokładnie i jaka była treść tej rozmowy nie wie. Podał, iż na pewno w aktach sprawy nie było notatki [redacted] o przejrzeniu przez nią akt u komornika, które to następnie akta przekazałem [redacted]

W przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu [redacted] r. [redacted] wniosła do Sądu [redacted] w [redacted] pozew o zapłatę przeciwko [redacted]. W dniu [redacted] w sprawie sygn. akt [redacted] wywołanej ww. pozvem zapadł wyrok zasądający na rzecz powódki od [redacted] z odsetkami i kosztami procesu. Z dniem [redacted] wyrok stał się prawomocny. W dniu [redacted] r. spółka [redacted] złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie [redacted] w [redacted] wniosek egzekucyjny w oparciu o ww. wyrok.

Dowód:

- pozew [redacted] przeciwko [redacted] (k. 17-22),
- wyrok z dnia [redacted] (k. 56),
- odpowiedź na skargę o wznowienie postępowania (k. 70-74).

Pod [redacted] r. bądź na [redacted] r. [redacted] zlecił [redacted] prowadzenie jego spraw dotyczących interesów majątkowych w stosunku do byłej żony [redacted]. Zakres zlecenia obejmował uzgodnienie warunków ewentualnej ugody pomiędzy byłymi małżonkami, mającej regulować ich relacje majątkowe. W trakcie wykonywania tego zlecenia [redacted] poinformował [redacted] że wie, iż zostało przeciwko niemu wszczęte postępowanie egzekucyjne z wniosku spółki [redacted] należącej do jego żony. Ponieważ [redacted] nie wiedział w oparciu o jaki tytuł wykonawczy prowadzona jest egzekucja zlecił radcy prawnemu [redacted] ustalenie tej okoliczności. W dniu [redacted] r. [redacted] udzielił [redacted] pełnomocnictwa do wglądu w akta postępowań sądowych i egzekucyjnych, w których był lub jest stroną. W dniu [redacted] r. [redacted] na podstawie ww. pełnomocnictwa [redacted] udzielił aplikantce radcowskiej [redacted] upoważnienia do zapoznania się z aktami spraw egzekucyjnych prowadzonych przeciwko [redacted] przez Komornika Sądowego przy Sądzie [redacted] w [redacted]. W dniu [redacted] r. [redacted] stawiła się w kancelarii komorniczej i ustaliła, że postępowanie egzekucyjne (sygn. akt [redacted]) toczy się z wniosku spółki [redacted] na podstawie wyroku Sądu [redacted] w [redacted] z dnia [redacted] sygn. akt [redacted] wydano m.in. kserokopię ww. wyroku.

Dowód:

- wyjaśnienia [redacted] (k. 144-147, k. 220-222),
- pełnomocnictwo z dnia [redacted] r. (k.76),
- upoważnienie z dnia [redacted] r. (k. 77),
- protokół z dnia [redacted] (k. 75),
- zeznania świadka [redacted] (k. 125).

Uzyskane informacje [redacted] przekazała [redacted] który skontaktował się z [redacted], podając mu dane wierzyciela i ogólną informację o tytule

wykonawczym. Po upływie pewnego czasu [redacted] skontaktował się z [redacted] [redacted] wskazując, że nie ma żadnej wiedzy o postępowaniu, w wyniku którego został wydany wyrok Sądu [redacted] w [redacted] z dnia [redacted] sygn. akt [redacted]. W dniu [redacted] [redacted] zapoznał się osobiście w Sądzie [redacted] w [redacted] z aktami sprawy [redacted] i doszedł do wniosku, że w sprawie mogą zachodzić przesłanki uzasadniające wznowienie postępowania, o czym powiadomił [redacted] który zlecił mu wówczas przygotowanie skargi o wznowienie postępowania. [redacted] poinformował [redacted] o obowiązującym terminie do wniesienia skargi, wskazując mu również konkretną datę, do której powinno nastąpić udzielenie pełnomocnictwa, wniesienie opłat, uiszczenie zaliczki na wynagrodzenie i wniesienie samej skargi. [redacted] liczył termin 3-miesięczny do wniesienia skargi o wznowienie postępowania od dnia zapoznania się z aktami sprawy egzekucyjnej przez [redacted].

Dowód:

- zeznania świadka [redacted] (k. 125),
- wniosek o udostępnienia akt sprawy [redacted] (k. 59),
- wyjaśnienia [redacted] (k. 144-147, k. 220-222).

Przygotowaniem projektu skargi o wznowienie postępowania zajmował się na zlecenie [redacted] aplikant radcowski [redacted] a pełnomocnikiem [redacted] w tej sprawie przed Sądem miał być radca prawny [redacted]. W dniu [redacted] [redacted] przekazał projekt skargi [redacted] i [redacted]. Projekt skargi wymagał sprawdzenia i uzupełnienia o datę w której [redacted] dowiedział się o prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu, a także uzupełnień w warstwie merytorycznej. W dniu [redacted] r. działający na zlecenie [redacted] wysłał do [redacted] e-mail, w którym poinformował, że na ukończeniu jest opracowywanie skargi o wznowienie postępowania i poprosił go o uiszczenie opłaty sądowej od skargi oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, wskazując numery rachunków i kwoty wpłat. Nadto [redacted] poinformował, że konieczne będzie udzielenie pełnomocnictwa, ale sprawa ta może zostać załatwiona na spotkaniu planowanym na dzień [redacted] r. Informacje powyższe [redacted] przekazał [redacted] także w rozmowie telefonicznej przeprowadzonej bezpośrednio po wysłaniu e-maila. W dniu [redacted] r. [redacted] spotkał się z [redacted] i omówił z nim projekt skargi o wznowienie oraz przekazał mu ten projekt, a także przypomniał mu o konieczności uiszczenia opłat. [redacted] nie uiścił wymaganych opłat, a termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania upłynął z dniem [redacted].

Dowód:

- zeznania świadka [redacted] (k. 165-166, k. 223),
- zeznania świadka [redacted] (k. 128- 130, k. 223-224),
- e-mail z dnia 20.05.2010 r. (k. 131),
- wyjaśnienia [redacted] (k. 144-147, k. 220-222).

W końcu czerwca albo na początku lipca 2010 r. w kancelarii [redacted] stawił się adwokat [redacted] i poinformował, że życzeniem [redacted] jest aby akta dotyczące jego spraw zostały przekazane [redacted] jako nowemu pełnomocnikowi. Po potwierdzeniu tej informacji przez [redacted] radca prawny [redacted] przedstawił ogólnie adwokatowi [redacted] że jedną ze spraw, które są w trakcie opracowywania jest skarga o wznowienie postępowania oraz że posiada zarys projektu tej skargi. [redacted] wskazał datę [redacted] tj. dzień w który osobiście zapoznał się w Sądzie [redacted] z aktami sprawy sygn. akt [redacted] jako początek biegu terminu do wniesienia skargi. Kilka dni po spotkaniu [redacted] z [redacted] w dniu [redacted] doszło do protokolarnego przekazania dokumentów dotyczących spraw [redacted].

██████████ pomiędzy pracownikami obydwu kancelarii. Wśród przekazanych ██████████ dokumentów był także projekt skargi o wznowienie postępowania i nie było notatki o przeglądnięciu akt komorniczych przez aplikantkę ██████████

Projekt ten nie wskazywał daty, w której ██████████ powziął wiedzę wyroku w sprawie sygn. akt ██████████. Po przejęciu sprawy od ██████████ dla ██████████ największym problemem było ustalenie początku biegu 3-miesięcznego terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. ██████████ wobec braku wiedzy o tym, że w ██████████ osoba działająca z upoważnienia ██████████ zapoznała się z aktami postępowania egzekucyjnego, w tym z wyrokiem z dnia ██████████. sygn. akt ██████████, przyjął, że datą tą powinna być data ██████████ r., w której ██████████ zapoznał się z aktami sprawy w Sądzie ██████████ w ██████████. Kwestia ta była konsultowana z kancelarią ██████████ w ten sposób, że aplikant adwokacki ██████████ działający na zlecenie ██████████ zatelefonował do kancelarii ██████████ i uzyskał od niego bądź od innej osoby zorientowanej w sprawie potwierdzenie, że za dzień w którym ██████████ dowiedział się o wyroku należy przyjąć datę zapoznania się z aktami sprawy w Sądzie przez ██████████ tj. dzień 06.05.2012 r.

Dowód:

- zeznania świadka ██████████ (k. 171-172, k. 259- 261),
- zeznania świadka ██████████ (k. 175-176, k. 261-262),
- zeznania świadka ██████████ (k. 154-155),
- zeznania świadka ██████████ (k. 161-162),
- protokół przekazania dokumentów z dnia 09.07.2010 r. (k. 121),
- wyjaśnienia ██████████ (k. 144-147, k. 220-222).

W dniu ██████████ r. ██████████ sporządził skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu ██████████ w ██████████ z dnia ██████████ sygn. akt ██████████, z powodu nieważności, gdyż pozwany na skutek naruszenia przepisów prawa był pozbawiony możliwości działania i wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa. Wykazując dochowanie 3-miesięcznego terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania ██████████ wskazał, że pozwany dowiedział się o wyroku w dniu ██████████ r., kiedy to jego pełnomocnik zapoznał się w Sądzie z aktami sprawy. W odpowiedzi na skargę strona powodowa wniosła o jej odrzucenie podnosząc, że nie został dochowany termin do wniesienia skargi wynikający z art. 407 § 1 kpc. Pełnomocnik powódki wskazał, że w dniu ██████████ r. ██████████ działająca z upoważnienia ██████████ w oparciu o pełnomocnictwo udzielone mu przez ██████████ zapoznała się z aktami postępowania egzekucyjnego ██████████ w tym z tytułem wykonawczym - wyrokiem Sądu ██████████ w ██████████ z dnia ██████████ sygn. akt ██████████, a tym samym termin do wniesienia skargi upłynął w dniu ██████████. Strona powodowa przedłożyła na powyższą okoliczność protokół z dnia ██████████, pełnomocnictwo z dnia ██████████ r. i upoważnienie z dnia ██████████ r. Pismem z dnia ██████████ r. ██████████ cofnął skargę o wznowienie postępowania. Na posiedzeniu Sądu w dniu ██████████ pełnomocnik powódki wyraził zgodę na cofnięcie skargi i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Postanowieniem z dnia ██████████ Sąd ██████████ w ██████████ umorzył postępowanie wywołane skargą o wznowienie postępowania, zarządził zwrot pozwanemu kwoty ██████████ tytułem połowy uiszczonej opłaty sądowej od skargi oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę ██████████ tytułem kosztów procesu.

Dowód:

- skarga o wznowienie postępowania z dnia ██████████ (k. 62-66),

- odpowiedź na skargę o wznowienie postępowania z zał. (k. 70-79),
- pismo procesowe (wykonanie zobowiązania) z dnia [REDACTED] (k. 80),
- protokół z dnia [REDACTED] (k. 81),
- postanowienie z dnia [REDACTED] (k. 82),
- zeznania świadka [REDACTED] (k. 171-172, k. 259-261),
- zeznania świadka [REDACTED] (k. 175-176, k. 261-262).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Stawiane obwinionemu radcy prawnemu zarzuty okazały się zasadne.

Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w tym z samych wyjaśnień obwinionego wynika, iż obwiniony [REDACTED] nie poinformował nowego pełnomocnika [REDACTED] o okoliczności mającej istotne znaczenie dla oceny dopuszczalności wniesienia skargi o wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu [REDACTED] r. [REDACTED] a mianowicie o fakcie zapoznania się w dniu [REDACTED] z aktami komorniczymi postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko [REDACTED] przez aplikantkę [REDACTED] działającą z upoważnienia obwinionego, w tym z w/w wyrokiem Sądu [REDACTED]. Tym samym termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania upłynął z dniem [REDACTED]. Ustalenia te wynikają z zeznań świadków [REDACTED], którzy zgodnie wskazali, iż obwiniony, ani w dniu spotkania z [REDACTED] ani też w dniach następnych i przy przekazaniu dokumentów dotyczących spraw [REDACTED] nie poinformował nowego pełnomocnika o fakcie zapoznania się tytułem wykonawczym przeciwko [REDACTED] w ramach postępowania egzekucyjnego. Obwiniony składając wyjaśnienia na rozprawie nie potwierdził wcześniejszych wyjaśnień z dochodzenia, jakoby w treści projektu skargi przekazanego [REDACTED] przedstawiono kwestię wyliczenia terminu do wniesienia skargi, liczonego od dnia [REDACTED], wskazując, że po zapoznaniu się z treścią zeznań świadków, nie ma pewności czy w projekcie skargi, który z jego kancelarii został przekazany mec. [REDACTED] była podana data od której należało obliczać termin na wniesienie tej skargi. W ocenie obwinionego mogły zaistnieć tylko dwa przypadki, tj. albo w treści projektu skargi nie było w ogóle daty od której należy liczyć termin na jej wniesienie albo była to prawidłowa data tj. [REDACTED]. Dalej wyjaśniając, obwiniony podał, iż nie potrafi wskazać czy w treści projektu ww. skargi była data i jaka. Również świadkowie [REDACTED] którzy bezpośrednio zajmowali się sporządzeniem projektu skargi, nie potwierdzili, aby projekt skargi przekazany mec. [REDACTED] zawierał datę, od której liczony był termin na wniesienie przedmiotowej skargi o wznowienie i zdarzenie od którego należy liczyć termin na jej wniesienie, tj. dzień przejrzenia akt u komornika przez [REDACTED] bowiem nie posiadali wiedzy co do okoliczności jakie dokumenty, w tym jaka treść projektu skargi, została przekazana adwokatowi [REDACTED]. Ponadto, co wynika z wyjaśnień obwinionego, w przekazywanych mec. [REDACTED] dokumentach nie było notatki [REDACTED] o przejrzeniu przez nią akt u komornika, zatem również z innych dokumentów przekazanych nowemu pełnomocnikowi okoliczność ta nie wynikała, a przekazane zostały głównie zdjęcia z akt sądowych Sądu [REDACTED] których miało dotyczyć wznowienie postępowania.

Nadto jak wynika z zeznań świadków [REDACTED] obwiniony przekazał informację [REDACTED] iż datą od której należy liczyć termin na wniesienie skargi o wznowienie postępowania jest data zaznajomienia się obwinionego z aktami postępowania sądowego w Sądzie w dniu [REDACTED] która to okoliczność została potwierdzona w rozmowie telefonicznej przez obwinionego bądź przez inną osobę z kancelarii [REDACTED] zorientowaną w sprawie.

W rezultacie niepoinformowania przez obwinionego nowego pełnomocnika [redacted] o zapoznaniu się z aktami postępowania komorniczego, w tym z wyrokiem Sądu [redacted] r. (sygn. akt [redacted]), wniesiona przez [redacted] skarga o wznowienie postępowania została odrzucona, a pokrzywdzony [redacted] poniósł szkodę w postaci utraty [redacted] tytułem połowy opłaty od ww. skargi oraz zobowiązany został do zwrotu stronie przeciwnej kosztów zastępstwa procesowego w kwocie [redacted]

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, uznał, iż radca prawny [redacted] swoim zachowaniem naruszył ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego i etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, tj. popełnił czyn z art. 64 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 3 ust. 2 w zbiegu z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 8/2010 VIII Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28.12.2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej: 1) za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego; 2) za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. Ustalając zakres odpowiedzialności radcy prawnego, niewątpliwie należy mieć na uwadze przepis art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych odwołujący się do zasad etyki radcy prawnego. Z treści art. 3 ust. 2 przywołanej ustawy wynika bowiem, iż prawidłowe wykonywanie zawodu radcy prawnego winno polegać na działaniu ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz właśnie z zasad etyki radcy prawnego. Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, że radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za takie działania bądź zaniechania, powstałe przy świadczeniu przez niego pomocy prawnej, którym przypisać można cechę tzw. „zawodowej niestaranności”. Niestarannością zawodową określane będą przy tym wszelkie zachowania naruszające zasady ujęte w obowiązującym Kodeksie Etyki Radcy Prawnego. W myśl zaś z art. 6 ust. 1 KERP radca prawny ma obowiązek wykonywania czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

Wobec ustalonego stanu faktycznego, Sąd Dyscyplinarny, uznał, iż radca prawny [redacted] nie sprostął ww. obowiązkom. Brak bowiem poinformowania nowego pełnomocnika [redacted] o okoliczności istotnej do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, przy jednoczesnym zapewnieniu nowego pełnomocnika, iż datą początkową i zdarzeniem, od których należy liczyć termin do wniesienia skargi, jest inna data i zdarzenie niż wynikało to z kolejności zdarzeń, z pewnością nie mieści się w standardzie wykonywania zawodu radcy prawnego z należytą starannością. Uwadze Sądu nie uszedł również fakt, iż sam obwiniony nie potrafił powiedzieć, kiedy dowiedział się, iż termin na wniesienie przedmiotowej skargi upłynął oraz że [redacted] nie uścił opłaty od tej skargi. Ponadto obwiniony wskazał, iż w dniu spotkania z [redacted] nie miał świadomości, że termin na wniesienie skargi już upłynął, stąd rozmawiał o tej sprawie z nowym pełnomocnikiem. Okoliczności te zatem świadczą, iż obwiniony, pomimo przyjęcia zlecenia od [redacted] w zakresie ustalenia podstaw prowadzonej przeciwko niemu przez spółkę [redacted] egzekucji oraz przygotowania skargi o wznowienie postępowania, dysponował nikłą wiedzą co do istotnych okoliczności sprawy. Podkreślenia także wymaga, iż obwiniony, najpóźniej w dniu przekazania dokumentów, powinien był uzyskać od swoich współpracowników (osób zajmujących się bezpośrednio przygotowaniem skargi) informacje na jakim etapie jest przygotowanie skargi, jaka jest jej treść i dlaczego nie została wniesiona do sądu. Wówczas po uzyskaniu informacji, iż termin na jej wniesienie upłynął (skoro takiej wiedzy nie miał w dniu niezapowiedzianego spotkania z [redacted]) powinien był poinformować o tym fakcie nowego pełnomocnika [redacted]. Obwiniony, mając

wiedzę, iż informacja w zakresie okoliczności, od której należy liczyć termin do wniesienia skargi, jest kluczową dla oceny dopuszczalności jej wniesienia oraz mając wiedzę co do skutków uchybienia terminowi w tym przedmiocie, powinien był dochować wszelkich starań, aby ustalić od współpracowników wszelkie okoliczności przekazywanej sprawy, tym bardziej, iż przekazał projekt skargi i rozmawiał z nowym pełnomocnikiem o tej sprawie jako przygotowywanej, co wskazywało, iż termin jeszcze nie minął. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie ma wątpliwości, iż obwiniony miał obowiązek poinformowania nowego pełnomocnika o wszelkich istotnych okolicznościach sprawy, w tym zwłaszcza o kwestii terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania - tak, aby nowy pełnomocnik rozważając wniesienie skargi wiedział, czy termin ten może być dochowany. W konsekwencji mec. [REDACTED] nie mając żadnych, podstaw do przypuszczeń, że [REDACTED] lub jego były pełnomocnik, powziął wiedzę o wyroku w okresie wcześniejszym, wniósł skargę o wznowienie postępowania w [REDACTED] będąc przekonanym, że termin do wniesienia skargi biegnie od dnia [REDACTED] i jest dochowany. Termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania upłynął natomiast w dniu [REDACTED], a zatem jeszcze przed rozmową i przekazaniem dokumentów nowemu pełnomocnikowi, wobec czego wniesienie skargi było bezprzedmiotowe i naraziło byłego klienta obwinionego na koszty.

Sąd [REDACTED] Sąd Dyscyplinarny zauważa, iż zarówno fakt poinformowania [REDACTED] że termin do wniesienia skargi upływa [REDACTED] i w związku z tym konieczne jest z jego strony wniesienie opłat i udzielenie pełnomocnictwa oraz że [REDACTED] działań tych nie podjął, nie zwalniają radcy prawnego [REDACTED] z odpowiedzialności dyscyplinarnej. Oczywiście jest, że obwiniony nie mógł w terminie wnieść skargi o wznowienie postępowania, a termin do jej wniesienia upłynął bezskutecznie z winy klienta, to jednakże nie eliminuje obowiązku radcy prawnego poinformowania o wszelkich okolicznościach sprawy przekazywanej nowemu pełnomocnikowi, skoro miało to zasadnicze znaczenie dla skuteczności działań nowego pełnomocnika i dla uchronienia byłego klienta przed poniesieniem szkody. Bez znaczenia jest, iż [REDACTED] nie udzielił pisemnego pełnomocnictwa procesowego do wniesienia skargi o wznowienie postępowania, bowiem przyznany przez obwinionego jest fakt, iż pokrzywdzony zlecił ustalenie podstaw prowadzonej przeciwko niemu egzekucji oraz przygotowanie tej skargi, a zlecenie niniejsze obwiniony przyjął do wykonania. Ponadto nie należy zapominać, iż w dniu [REDACTED] udzielił [REDACTED] pełnomocnictwa do wglądu w akta postępowań sądowych i egzekucyjnych, w których był lub jest stroną oraz konkretnie akt postępowań egzekucyjnych z wniosku wierzyciela [REDACTED] w [REDACTED]

[REDACTED] Sąd Dyscyplinarny uznał wyjaśnienia obwinionego za wiarygodne za wyjątkiem tego ich zakresu, w którym obwiniony wskazał, że w treści projektu skargi przekazanego [REDACTED] przedstawiono kwestię wyliczenia terminu do wniesienia skargi, liczonego od dnia [REDACTED] oraz że po przekazaniu akt nie był proszony o jakiegokolwiek dalsze konsultacje w tej sprawie, jako sprzeczne z zeznaniami świadków [REDACTED]. Świadkowie ci zgodnie twierdzili, iż projekt skargi nie zawierał daty, od której liczono termin do jej wniesienia oraz że [REDACTED] kontaktował się z osobą z kancelarii obwinionego, a być może z nim samym celem potwierdzenia podanej wcześniej daty zaznajomienia się z aktami w sądzie, jako daty, w której po raz pierwszy pokrzywdzony dowiedział się o przedmiotowym wyroku Sądu [REDACTED]

Zeznania świadków [REDACTED] zasługiwały na częściową wiarygodność, a mianowicie Sąd Dyscyplinarny uznał je za niewiarygodne w zakresie twierdzeń o uzupełnieniu skargi o datę początkową, od której liczono termin do jej wniesienia, bowiem były wzajemnie niespójne i nie korespondowały z wyjaśnieniami obwinionego, który de facto zmieniał swoje wyjaśnienia w tym zakresie, raz twierdząc, że data była wskazana w projekcie skargi przekazanej [REDACTED] (wyjaśnienia na etapie dochodzenia), po czym na rozprawie stwierdził, iż daty tej nie było w projekcie skargi. Obwiniony nie potwierdził, aby

razem z [redacted] skargę uzupełniał o ww. datę, natomiast [redacted] zeznał, iż wspólnie z obwinionym uzupełnił skargę poprzez wpisanie daty.

Natomiast [redacted] zeznał na etapie dochodzenia, że w trakcie spotkania w dniu [redacted] został przekazany projekt skargi w wersji uzupełnionej o datę, w której [redacted] dowiedział się o wyroku oraz że była to data marcowa. Po czym na rozprawie świadek zeznał, że nie pamięta, czy okoliczność zapoznania się przez [redacted] z aktami komorniczymi była podnoszona w treści projektu skargi, bo nie pamięta jej treści, bowiem przygotował jedynie projekt, a ostateczną wersję projektu miał opracować mec. [redacted] prawdopodobnie mec. [redacted]. Należy zauważyć, iż świadek ten pisał projekt skargi i stwierdził na rozprawie, że od początku miał informacje od jakiego zdarzenia ma liczyć termin na wniesienie skargi, tj. od dnia zapoznania się z aktami sprawy u komornika przez [redacted] wobec czego niezrozumiałym jest dlaczego [redacted] nie wpisał w projekcie skargi tej daty i okoliczności, lecz miał to dopiero zrobić [redacted] i obwiniony. Zeznania świadka są tu niekonsekwentne, bowiem w trakcie dochodzenia zeznał, iż wcześniej się tą sprawą nie zajmował, więc nie znał tej daty, która miała być wpisana w projekcie skargi. Również okoliczność przekazania [redacted] projektu skargi uzupełnionej o prawidłową datę nie znajduje potwierdzenia w pozostałym zebranym materiale dowodowym.

Odnosnie zeznań świadka [redacted] to Sąd Dyscyplinarny uznał je w znacznej części za wiarygodne, jako korespondujące z innymi dowodami w tym z zeznaniami świadka [redacted]. Jednakże jako niewiarygodną należało uznać okoliczność, iż pokrzywdzony [redacted] nie miał wiedzy o prowadzonej przeciwko niemu egzekucji przez [redacted], bowiem w dniu [redacted] udzielił [redacted] pełnomocnictwa do wglądu w akta postępowań sądowych i egzekucyjnych, w których był lub jest stroną oraz konkretnie akt postępowań egzekucyjnych z wniosku wierzyciela [redacted]. Niniejsze miało na celu sprawdzenie podstaw prowadzonej egzekucji oraz ustalenie, jaką podjąć w tym zakresie obronę.

Za w pełni wiarygodne Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał zeznania świadków [redacted] [redacted] gdyż są one konsekwentne oraz korespondują z pozostałymi dowodami zgromadzonym w postępowaniu.

Zważywszy, iż z akt osobowych radcy prawnego [redacted] wynika, iż dotychczas był jeden raz ukarany dyscyplinarnie, karą upomnienia, w sprawie sygn. akt [redacted] w której wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego został skierowany do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w wyniku dochodzenia sygn. akt [redacted] z którego uprzednio wyłączono materiały do niniejszego postępowania, Sąd uznał, iż kara w wymiarze upomnienia odpowiadać będzie zarówno stopniowi winy przy popełnieniu czynu, społecznej szkodliwości czynu, jak również spowoduje osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych wymierzanej kary. Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął przyczynienie się pokrzywdzonego [redacted] do powstania szkody w postaci poniesionych kosztów na skutek cofnięcia skargi o wznowienie postępowania. [redacted] bowiem był poinformowany, że termin do wniesienia skargi upływa w dniu [redacted] i w związku z tym konieczne jest z jego strony wniesienie opłat i udzielenie pełnomocnictwa oraz że [redacted] działań tych nie podjął, przez co uniemożliwił wniesienie skargi w terminie przez obwinionego. Nadto [redacted] dysponując wiedzą co do ww. terminu również miał możliwość przekazania tej informacji nowemu pełnomocnikowi.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w [redacted] orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.), biorąc pod uwagę poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

Szatkiewicz

J. P. L.

Grajewska